

miért nem jutott eszébe senkinek meghívni őket Szlovákiába. Végül is a naplók következetesen kidolgozott, nagyon is tudatos, Szilágyi Zsófia kifejezésével élve: *tollal és szikével* elkövetett élveboncolásainak sorából szerencsére nem marad ki az alapvetően mégiscsak leghitelesebb, egyfelől a költői: „rám omlottak a nyelvi konstrukcióim, és lehet, hogy a romok alatt már nincs senki.”, másfelől a filozofi énnel való mindennapos szembenézés sem: „Ma, hosszú idő után, megint magukhoz engedtek a könyvek. (Legalább két hónapig mintha »menstruáltak« volna, de az lehet, hogy én voltam impotens.)”

Tizenegy év telt el az Érzékek csőcseléke napló-idejének lezárulta óta. Ezt már nevezhetjük történelmi időnek is akár. A Naplók naplója-sorozat minden bizonnyal, és remélhetőleg sürgősen folytatódik – muszáj neki. Zsarolásként a szerzőt idézem egy olyan vers-helyen (A megsemmisülés forgatókönyve), ahol a napló lett a költészet témája:

*Leállok, hogy utolérhessem magam,
mármint a lét-írással állok le: naplót nem írok
s nem élek. Csikorogva fékez le szavam
a papír előtt, állnak üresen a lapok, a napok, a sírok.*

Józsa Márta

SZABÓ FRANCISKA: UTCA